

[Kyriakos Tigkas](#) shared a [post](#).

Visual Storyteller · June 26 at 8:46 PM

«ΙΑΤΡΙΚΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ» 26-6-2020

ΕΚΤΑΚΤΟ ΘΕΜΑ: Απάντηση στο σχόλιο κ. Δασκαλόπουλου

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά, το συνάδελφο ιατρό παιδοκαρδιολόγο Dimitris A. Daskalopoulos για την ευκαιρία που μου δίνει μέσα από τα σχόλιά του, να απαντήσω δημόσια, για το σύνολο των Ιατρικών δεδομένων που παραθέτω τους τελευταίους μήνες στις αναρτήσεις μου.

Αναφαίρετο δικαίωμα κάθε ανθρώπου, είναι η άποψη, θεώρηση, πιστεύω, παραφιλολογία, θέση, γνώμη, επί παντός θέματος. Το εάν όμως, επί θεμάτων Υγείας, που έχουν να κάνουν με αντικειμενικά αποτελέσματα σε Διεθνές επίπεδο, έχουν θέση απόψεις μη ειδικών, αυτό γίνεται ευρέως κατανοητό, ότι μάλλον πρόκειται για ενέργεια ίσως λόγω έλλειψης κατανόησης και δεδομένων, είτε έχουσα άλλες βλέψεις.

Εξάλλου, όπως ο ίδιος ο κος Δασκαλόπουλος παραθέτει «προσπάθησα όσο μου επέτρεπε ο ελεύθερος χρόνος μου να παρακολουθήσω τις τελευταίες εβδομάδες τα πολλά και ποικίλα - και συχνά εξαιρετικώς μπερδεμένα και δυσνόητα - πράγματα που έγραψε σε αυτές τις σελίδες ο κύριος Kyriakos Tigkas», μας καταθέτει τη δυσκολία που αντιμετώπισε στην πρόσληψη των δεδομένων που έδινα.

Για να μην υπάρχει λοιπόν ουδεμία απορία, προσκαλώ και προκαλώ ΚΑΙ το «συνάδελφο» που ως μη ειδικός σχολιάζει και χαρακτηρίζει υποτιμητικά ως «περιθωριακή ιατρική και αγυρτεία», την αιχμή του δόρατος της σύγχρονης Δυτικής Ιατρικής (Evidence Based Medicine), σε ανοιχτή στο κοινό δημόσια συζήτηση - διημερίδα, στην κοινή μας πατρίδα, στο Αίγιο.

Στη συγκεκριμένη συνάντηση, θα δοθεί η ευκαιρία και στον κο Δασκαλόπουλο, να λάβει τις απαντήσεις που χρειάζεται στις εύλογες απορίες που φυσικά έχει ως μη ειδικός, επί των θεμάτων που αναλύω και παραθέτω στις αναρτήσεις μου, καθώς και την αντίστοιχη βιβλιογραφία.

Για το θέμα των «ειδικών», μπορείτε να ανατρέξετε στο άρθρο μου <https://www.facebook.com/KyriakosTigkas/posts/2635625506560937>

Επίσης, θα έχει την ευκαιρία, μέσα από τους διεθνούς κύρους συναδέλφους που θα παρευρίσκονται εκτός εμού στη συνάντηση, να λάβει όλα τα σύγχρονα δεδομένα που του χρειάζονται, ώστε να πάψει κάθε παρανόηση που πιθανόν τον οδήγησε σε αυτού του τύπου τα... σχόλια, λόγω αναμενόμενης ίσως έλλειψης γνώσης, σε αντικείμενα που δεν άπτονται της ειδικότητάς του. Επιπλέον, θα λάβει τις απαντήσεις που χρειάζεται, από τις εμπειρίες και τα αποτελέσματα χιλιάδων ασθενών ζωντανά, οι οποίοι δεν έλαβαν ουδεμία λύση στα δεκάδες προβλήματα της Υγείας τους, από την ιατρική όπως αναφέρει «των συμβατικών εγκεκριμένων ορμονικών σκευασμάτων» και όχι μόνο, καθώς και της πυροσβεστικής ιατρικής του περασμένου αιώνα. **Ωστόσο, μετρήσιμα και όχι θεωρητικά, βρίσκονται πλέον ισάξια δίπλα μας Υγιείς και όχι Χρόνια πάσχοντες, διανύοντας ένα εκφυλιστικό και επώδυνο Γήρας.**

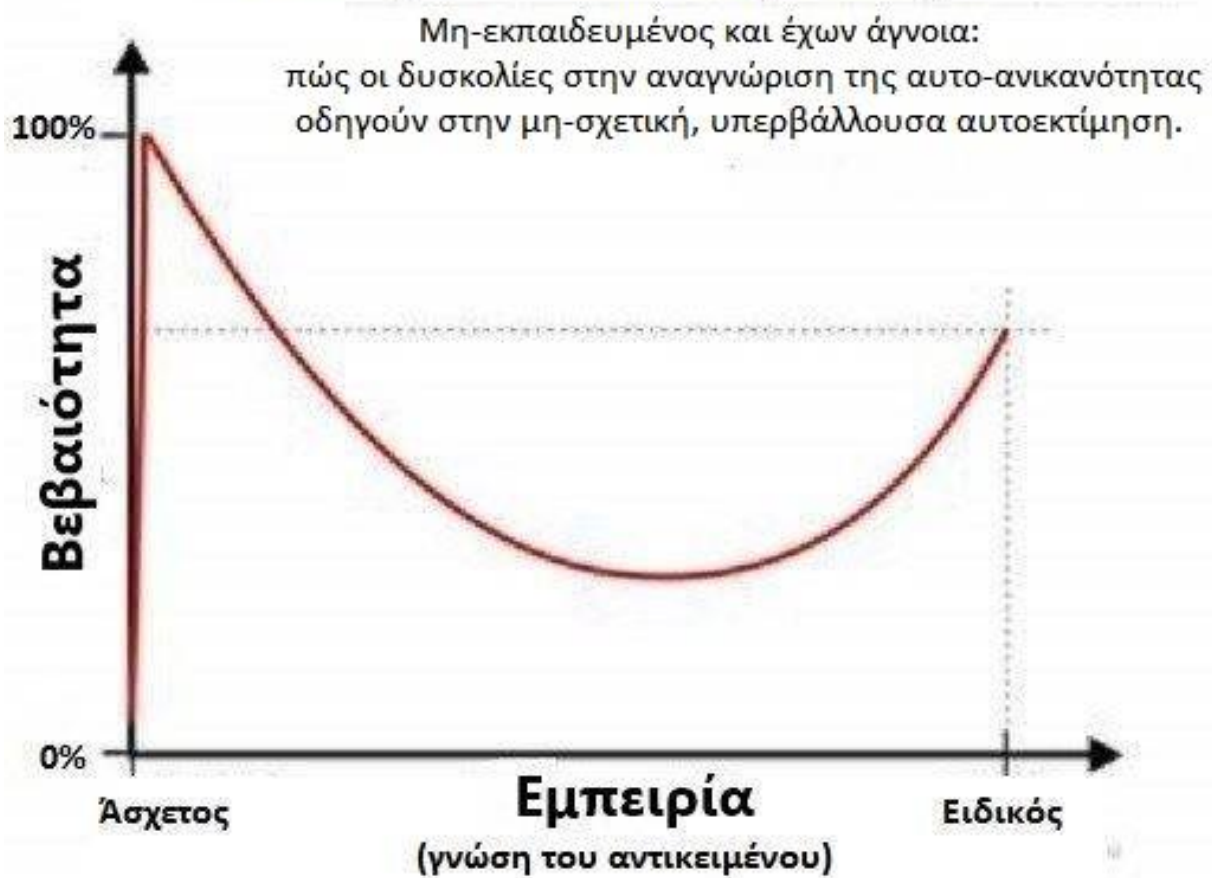
Τέλος, θα έχουμε την ευκαιρία να αναλύσουμε, το γιατί επιτέλους οι Φαρμακοποιοί, θα πρέπει να «ποιούν» φάρμακα, κατά τις αναλογίες, συστάσεις και συνθέσεις, που οι γιατροί θα ορίζουν, **εξατομικευμένα** ανά περιστατικό και όχι πλέον συνταγογραφώντας το «ίδιο για όλους»,

ανεξάρτητα ακόμη και από το βάρος και τις αναλογίες κάθε ασθενούς, που ξεπερνά κάθε βασική αρχή Χημείας, Βιοχημείας και Βιολογίας.

Η Ιατρική ουραγός των φαρμακευτικών συμφερόντων, βρίσκεται στο τέλος της. Έτσι ακριβώς στη Δύση τους, βρίσκονται και όσοι ακολουθούν τα αδιαφανή μονοπάτια, της αναποτελεσματικότητας στην Υγεία των ασθενών στον πλανήτη. Όσο και αν προσπαθούν να υπεραμυνθούν μέσα από «επιστημονικές ιατρικές οργανώσεις» με παρωχημένες θέσεις, οι καταγιριστικές νέες γνώσεις που καθημερινά προστίθενται στη φαρέτρα μας, ανοίγουν τους νέους ορίζοντες στο είδος μας.

Οι άνθρωποι, ζητούμε όλοι μας πλέον αποτέλεσμα στην Υγεία και όχι θεωρίες και θεωρήσεις. Ευτυχώς, όλα πλέον αποδεικνύονται, κλινικά, απεικονιστικά, εργαστηριακά, βιοχημικά, βιολογικά και γονιδιακά.

Φαινόμενο Dunning - Kruger

[Kyriakos Tigkas](#)

April 11

Οι Ειδικοί, η Παραφιλολογία, ο Covid-19 και το φαινόμενο Dunning-Kruger

Η γνωστή σε όλους εμάς τους Έλληνες φράση «έκαστος στο είδος του και ο ... στους καφέδες του», νομίζω ότι μας δίνει εξαιρετικά μεστά, μια πρώτη απάντηση, μια αρχική εικόνα, του τί σημαίνει «Ειδικός σε κάτι».

Αυτό το κάτι, δεν σημαίνει υποχρεωτικά Επιστημονικό Τομέα. Αφορά σε οτιδήποτε έχει να κάνει, με

τη συστηματική και καθημερινή, συνεχή δηλαδή και μόνιμα εξελισσόμενη, ενασχόληση κάποιου με οποιοδήποτε αντικείμενο εργασίας, Τέχνης, Επιστήμης.

Είναι, θέλω να πιστεύω, άκρως κατανοητό, ότι εγώ για παράδειγμα που είμαι γιατρός, δεν μπορώ να εκφέρω σημαντικής βαρύτητας Θέση, για τον τρόπο καλλιέργειας της ντομάτας για παράδειγμα, παρά μόνον, δυνητικά μια Άποψη. Και αυτό, γιατί πολύ απλά, δεν έχω ασχοληθεί με το πώς καλλιεργούν τις ντομάτες. Δεν γνωρίζω. Είμαι παντελώς αδαής επί του θέματος. Άσχετος εντελώς. Υποθέτω μόνο, για τις επιπτώσεις των καιρικών φαινομένων στις καλλιέργειες αυτές, αλλά δεν γνωρίζω με ακρίβεια, ποιός θα ήταν ο καλύτερος καιρός που θα τις ευνοούσε και πότε. Εκατοντάδες αν όχι χιλιάδες λεπτομέρειες, μου είναι άγνωστες. Πώς λοιπόν θα μπορούσα να έχω Λόγο; Πώς θα μπορούσα να εκφέρω άποψη ισχυρή και με σθένος και να υπεραμύνομαι αυτής, χωρίς να έχω Δεδομένα;

Η έλλειψη Γνώσης, Δεδομένων από αυτήν και συνοδού Εμπειρίας, είναι το εκρηκτικό κοκτέιλ, που θα δυναμίτιζε κάθε μου προσπάθεια επιβολής ιδιαίτερα και σθεναρής υποστήριξης, της όποιας άποψής μου.

Θα μπορούσα δε, λόγω πιθανού χόμπι, να ασχολούμαι λίγο με τις ντομάτες και να «νόμιζα» ότι «ξέρω πολλά». Και εκεί τα πράγματα, περιπλέκονται ακόμη περισσότερο. Γιατί άλλο χόμπι και άλλο «Συστηματική Ενασχόληση και Εξειδίκευση».

Καθημερινά διαπιστώνω ανθρώπους γύρω μου, επαΐωντες σε Ιατρικά θέματα. Και αναρωτιέμαι, πώς ; Πώς και τα καταφέρνουν τόσο καλά αυτοί; Με περισσότερες από 40.000 καινούργιες γνώσεις, καινούργια δεδομένα την ημέρα, μόνο στον ιατρικό τομέα, πώς κάποιοι άνθρωποι τολμούν; Πώς έχουν τέτοια Αμετροέπεια;

Βλέπω επίσης δεκαετίες τώρα, όλοι να συμφωνούν, όλοι μα όλοι, ότι η ημιμάθεια σκοτώνει, ότι είναι χειρότερη από την αμάθεια και πολλά παρόμοια... Παράλληλα, βλέπω τους συμφωνούντες με τις ρήσεις αυτές και τις αρχές, να κάνουν, να πράττουν, να ενεργούν, καθημερινά, ακριβώς αντίθετα.

Έγιναν όλοι... «Ειδικοί»!!! Με τί γνώσεις; Έγιναν για παράδειγμα Γιατροί, διαβάζοντας στο... internet!?!?!? Πιστεύουν ότι ξέρουν, χωρίς να γνωρίζουν και να έχουν εντρυφήσει επί χρόνια στα Μαθηματικά, Φυσική, Κβαντική Φυσική, Χημεία, Βιολογία, Βιοχημεία, Βιοστατιστική, Μηχανική, Υπολογιστές, Τεχνολογία εφηρμοσμένη, Ηθική, Φιλοσοφία Τέχνης και Ιατρικής, Ανθρωπολογία, Θεολογία, Γεωφυσική, Αστρονομία, Ιστορία, Τέχνες και δεκάδες άλλες επιστήμες;;; Πλανώνται πλάνην οικτρά!

Όταν μόνο για την Ιατρική, στοιχειωδώς ένας άνθρωπος ξοδεύει τουλάχιστον 20 χρόνια της ζωής του, μετά το τέλος του Λυκείου, για να ...ξεκινήσει, με την προϋπόθεση πάντοτε, ότι διάβαζε από 5-6 ετών συστηματικά και καταλαβαίνει, εάν είναι σώφρον, ότι 10 ζωές να είχε, δεν θα τον έφταναν να κάνει όσα θα ήθελε, είναι τουλάχιστον ντροπή και άκρως επικίνδυνο, να έχει άποψη σε Ιατρικά θέματα, ο καθείς μη γνώστης. Γίνεται επικίνδυνος, δυστυχώς όχι μόνο για τον εαυτό του, αλλά και για τους άλλους.

Η Παραφιλολογία για το θέμα των Ειδικών και του Covid-19 στις μέρες μας, αναζωπυρώνει όλα αυτά που αναφέρω. Η απαξίωση για το Επιστημονικό και Ιατρικό δυναμικό, κράτησε χρόνια, δεκαετίες και στη χώρα μας. Η έλλειψη σεβασμού στους γιατρούς, επιτηδευμένα καλλιεργήθηκε και στην ελληνική κοινωνία, προβάλλοντας ως Αγαθό, μόνο την οικονομική ευημερία και τον εύκολο πλουτισμό. Έχω μιλήσει παλιότερα, για την περιβόητη «εποχή του εργολάβου»! Θυμάμαι 35 χρόνια πίσω, να μιλούν μεταξύ τους Έλληνες και δυστυχώς μητέρες, ως εξής: «ο γιός του τάδε, έγινε γιατροδάκι και η κόρη της δείνα καθηγητριά». Είδες όμως ο .... Έγινε Εργολάβος!!! Πολλά

λεφτά!!!».

Διαπιστώνουμε όμως στις μέρες μας, μπροστά στο θανατηφόρο ιό, ότι τα λεφτά, δεν σώζουν τους έχοντάς τα. Όλοι δυνητικά μπορεί να πεθάνουν και πεθαίνουν. Πλούσιοι και φτωχοί. Έχοντες και μη έχοντες...

Και οι Γιατροί, έγιναν ξαφνικά... Ήρωες!!! Τώρα, έγιναν ήρωες. Όταν κάθε μέρα, κάθε νύχτα, κάθε εβδομάδα, κάθε μήνα, κάθε χρόνο, για συνεχή χρόνια, δίνουν το αίμα τους για να σώζουν ανθρώπους από χιλιάδες θανατηφόρα νοσήματα και καταστάσεις, ήταν... τα χείριστα. Κάθε μέρα οι γιατροί, θέλοντας και μη, σώζουν κόσμο. Από καρκίνους και ιούς, από μικρόβια και θάνατο. Με σκυμμένο το κεφάλι, με ταπεινότητα, με μισθούς στα νοσοκομεία μας, μικρότερους από τα συνεργεία καθαρισμού. Επί δεκαετίες αυτό. Χωρίς το ευρύ κοινό να γνωρίζει.

Και το πιο τραγικό και εξευτελιστικό όλων. Χωρίς οι Γιατροί να ανήκουν, στα βαρέως και ανθυγιεινά επαγγέλματα!!! Πόσος φαρισαϊσμός!!!

Ωστόσο, οι Γιατροί σας, είναι πάντοτε εδώ. Δίπλα σας. Σε κάθε δύσκολη στιγμή. Πάντοτε. Σε μια χώρα, που όμοιά της ΔΕΝ υπάρχει στην προσφορά των γιατρών της και του νοσηλευτικού προσωπικού της, σε σύγκριση με οποιαδήποτε άλλη χώρα του κόσμου. Η φροντίδα, η στοργή, η μέριμνα, η αγάπη, η αμεσότητα περίθαλψης που προσφέρουμε στην Ελλάδα μας, δεν δίνεται, δεν παρέχεται πουθενά στον πλανήτη. Ας μην το ξεχάσουμε ποτέ ξανά αυτό. Και ας ευχόμαστε να παραμείνει.

Στη συνέχεια σας παραθέτω, το «Φαινόμενο Dunning-Kruger», όπου θα καταλάβετε τη σχετικότητα στην Πραγματικότητα κάθε ανθρώπου και πώς αυτή διαμορφώνει, τις σκέψεις, απόψεις, πεποιθήσεις, πράξεις και ενέργειές του.

Από την ιστοσελίδα https://ligiepistimi.wordpress.com/.../xymos_lemoniou_se_kan.../

Το πρωινό της 19/4/1995 στο Pittsburgh των ΗΠΑ, ο 44χρονος McArthur Wheeler ετοιμαζόταν να ληστέψει δύο τράπεζες. Δε σκόπευε να φορέσει μάσκα, αλλά είχε σχέδιο για να μην τον αναγνωρίσουν. Είχε καλύψει το πρόσωπό του, με χυμό λεμονιού.

Ήξερε ότι ο χυμός λεμονιού μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αόρατη μελάνη, η οποία γίνεται ορατή όταν θερμανθεί (ωραίο κόλπο για κυνήγι θησαυρού). Συμπέρανε, λοιπόν, ότι θα έκανε το πρόσωπό του αόρατο. Για να βεβαιωθεί ότι το κόλπο θα δουλέψει, πριν ξεκινήσει για την πρώτη τράπεζα, φωτογράφησε τον εαυτό του με μια Polaroid. Η φωτογραφία βγήκε λευκή. Συμπέρανε ότι το κόλπο δουλεύει.

Ξεκίνησε λοιπόν για την πρώτη τράπεζα, ενώ προσπαθούσε να καταλάβει, γιατί κανείς άλλος δεν το είχε σκεφτεί νωρίτερα. Ίσως οι άλλοι ληστές δεν έβλεπαν κατασκοπευτικές ταινίες, ίσως δεν είχαν κάποιον θείο να τους δείξει το κόλπο με την αόρατη μελάνη, ίσως... Ποιός ξέρει; Αφού ολοκλήρωσε με επιτυχία τις ληστείες, επέστρεψε στο σπίτι του, καθάρισε το χυμό λεμονιού κι έγινε πάλι ορατός. Λίγες ώρες μετά τις ληστείες, η αστυνομία δημοσιοποίησε βίντεο από τις κάμερες ασφαλείας, ο Wheeler αναγνωρίστηκε αμέσως και το ίδιο βράδυ οι αστυνομικοί έφτασαν στην πόρτα του. Όταν ο Wheeler τους είδε είπε "Μα, φορούσα το χυμό!" Κατά την ανάκριση, ήταν δύσπιστος με τους αστυνομικούς που του είπαν ότι το πρόσωπό του ήταν ορατό στις κάμερες.

Ίσως του έλεγαν ψέματα, για να του αποσπάσουν ομολογία. Κι αν έλεγαν αλήθεια... Ίσως ο ήλιος να ζέστανε το χυμό και να έγινε ορατός. Ίσως το πρόσωπό του να ήταν αρκετά ζεστό. Ίσως να ιδρώσε και ο χυμός να ξεπλύθηκε. Ή ίσως οι κάμερες να ήταν πιο εξελιγμένες από την Polaroid του.

Εξετάστηκε αιματολογικά και ψυχιατρικά: Δεν είχε πάρει ψυχοτρόπες ουσίες, δεν είχε παραισθήσεις και δεν έπασχε από κάποια ψυχιατρική διαταραχή. Απλά, έκανε λάθος. Η κατανόησή του για το πώς λειτουργούν ο χυμός λεμονιού και οι κάμερες ήταν τόσο λανθασμένη!!!

Δύο ψυχολόγοι, οι David Dunning και Justin Kruger (καθηγητής και μεταπτυχιακός φοιτητής αντίστοιχα στο Πανεπιστήμιο του Cornell), που έμαθαν την είδηση λίγο καιρό αργότερα, μόλις συνήλθαν από τα γέλια, αποφάσισαν να ψάξουν το θέμα σε βάθος. Είχαν υπόψη τους κι άλλες παρόμοιες περιπτώσεις, ανθρώπων που ήταν βέβαιοι για πράγματα, για τα οποία δεν γνώριζαν ουσιαστικά τίποτα. Από πού αντλούσαν αυτήν την αυτοπεποίθηση, τη Βεβαιότητα; Έκαναν, λοιπόν, μια έρευνα –σε ποιον άλλον;- σε προπτυχιακούς φοιτητές ψυχολογίας. Τους ζήτησαν να συμπληρώσουν τεστ γραμματικής, λογικής και... χιούμορ. Επιπλέον, τους ζήτησαν να εκτιμήσουν τη βαθμολογία τους, όπως και το πώς τα πήγαν σε σύγκριση με τους υπολοίπους. Το αποτέλεσμα: οι φοιτητές με τις χαμηλότερες βαθμολογίες, υπερεκτίμησαν τους εαυτούς τους, τοποθετώντας τους πάνω από το μέσο όρο. Οι μαθητές με μεσαίες βαθμολογίες, επίσης υπερεκτίμησαν τους εαυτούς τους, αλλά λιγότερο. Οι μαθητές με τις υψηλότερες βαθμολογίες, υποτίμησαν ελαφρώς τους εαυτούς τους!

Η έρευνα, δημοσιεύθηκε ως Unskilled and Unaware of It: How Difficulties in Recognizing One's Own Incompetence Lead to Inflated Self-Assessments. Η περίληψή της σε ελεύθερη μετάφραση:

«Οι άνθρωποι τείνουν να υπερεκτιμούν τις ικανότητές τους σε πολλούς κοινωνικούς και διανοητικούς τομείς. Οι συγγραφείς προτείνουν ότι αυτή η υπερεκτίμηση συμβαίνει, μερικώς, επειδή οι άνθρωποι που έχουν περιορισμένες ικανότητες σε αυτούς τους τομείς αντιμετωπίζουν μια διπλή δυσκολία: όχι μόνο διατυπώνουν εσφαλμένα συμπεράσματα και κάνουν εσφαλμένες επιλογές, αλλά οι περιορισμένες ικανότητές τους, τους στερούν τη μεταγνωσιακή ικανότητα να το συνειδητοποιήσουν. Σε 4 μελέτες, οι συγγραφείς βρήκαν ότι οι συμμετέχοντες στο χαμηλότερο τεταρτημόριο βαθμολογιών στα τεστ χιούμορ, γραμματικής και λογικής, υπερεκτίμησαν δεόντως τις επιδόσεις τους και τις ικανότητές τους. Παρ' όλο που οι επιδόσεις τους βρίσκονται στο 12% της υψηλότερης βαθμολογίας, εκείνοι εκτίμησαν ότι βρίσκονται στο 62%. Αρκετές αναλύσεις, συνέδεσαν αυτήν τη λανθασμένη εκτίμηση, με ελλείψεις στη μεταγνωσιακή ικανότητα ή στην ικανότητα διάκρισης μεταξύ σωστής και λανθασμένης απάντησης. Παραδόξως, η βελτίωση των ικανοτήτων των συμμετεχόντων και η συνακόλουθη βελτίωση της μεταγνωσιακής τους ικανότητας, τους βοήθησε να αναγνωρίσουν τα όρια των ικανοτήτων τους.

Το φαινόμενο έκτοτε έγινε γνωστό ως φαινόμενο Dunning-Kruger και αποτελεί μια γνωστική (ή κατ' άλλους γνωσιακή) προκατάληψη. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι οι αρχάριοι σε κάποιον τομέα, συχνά υπερεκτιμούν τις γνώσεις και τις ικανότητές τους σε αυτόν τον τομέα, επειδή δε γνωρίζουν πόσο λίγα γνωρίζουν και πόσα ακόμα έχουν να μάθουν. (Χρειάζεται κάποιος να γνωρίζει γραμματική για να καταλάβει ένα γραμματικό σφάλμα και να εκτιμήσει τη σοβαρότητά του).

Από την άλλη, οι «προχωρημένοι» ή «Ειδικοί» σε έναν τομέα, συχνά υποτιμούν τις γνώσεις τους και τις ικανότητές τους ή πιστεύουν ότι και οι άλλοι γύρω τους βρίσκονται σε παρόμοιο επίπεδο. Αυτό συμβαίνει, επειδή όσο περισσότερα μαθαίνουν για ένα θέμα, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούν πόσο περίπλοκο είναι, πόσα ερωτήματα παραμένουν αναπάντητα και πόσα πολλά έχουν ακόμα να μάθουν*. Όπως δείχνει η παρακάτω καμπύλη, η αυτοπεποίθηση και η βεβαιότητα, επιστρέφουν σταδιακά, όταν κανείς κατακτά σε βάθος ένα θέμα.

Σήμερα, σχεδόν δύο δεκαετίες μετά τη δημοσίευση της έρευνας των Dunning και Kruger, αρκεί μια περιήγηση στα κοινωνικά δίκτυα για να βρούμε ομάδες ανθρώπων με ελάχιστες ως μηδενικές γνώσεις γύρω από ένα θέμα, να βγάζουν με ακλόνητη αυτοπεποίθηση συμπεράσματα, με τα οποία γελά όποιος γνωρίζει τα βασικά. Εκεί που μας κόβεται το γέλιο, είναι όταν άνθρωποι με ελλιπή κατανόηση των πιο θεμελιωδών εννοιών και αρχών των φυσικών επιστημών ή/και των μαθηματικών, υπερασπίζονται θέσεις ψευδοεπιστημών, αδυνατώντας πλήρως να καταλάβουν γιατί αυτό που υποστηρίζουν δε βγάζει νόημα (βλέπε αντιεμβολιαστές, επιπεδιστές, αστρολογία, αεικίνητα κ.λπ.). Η σιγουριά τους είναι τεράστια, όπως και η άγνοιά τους.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, όπως και ο Wheeler, κατά κανόνα δεν παίρνουν ναρκωτικά και δεν έχουν παραισθήσεις. Απλά κάνουν λάθος.

* Κάθε φορά που η Επιστήμη διευρύνει τα όρια της γνώσης μας απαντώντας κάποιο ερώτημα, άλλα ερωτήματα εμφανίζονται ως συνέπεια της απάντησης! Στο πεδίο της Αγνωστολογίας (agnotology), ορίζεται ως άγνοια η διαφορά [ερωτήματα που διατυπώθηκαν] – [ερωτήματα που απαντήθηκαν]. Αυτή μεγαλώνει συνεχώς.

Ο Αϊνστάιν έκανε μια πιο γραφική αναπαράσταση, θεωρώντας τη γνώση μας για τον κόσμο, ως τη διάμετρο ενός κύκλου και την άγνοιά μας ως την περίμετρό του. Όσο μεγαλώνει η πρώτη, μεγαλώνει και η δεύτερη. Επιπλέον, πολλές απαντήσεις μας, αποδεικνύονται αργότερα λανθασμένες. Αυτό μπορεί να κάνει την προσπάθεια να φαίνεται μάταιη, όμως δεν είναι έτσι. Όλα δείχνουν ότι η προσπάθεια για την κατανόηση του Σύμπαντος δεν έχει τέλος, όμως η Επιστήμη μάς επιτρέπει να φτάνουμε σε όλο και βαθύτερες κατανοήσεις και να αντιλαμβανόμαστε τα όρια της άγνοιάς μας." Αυτό όμως είναι θέμα άλλου άρθρου.

Πηγές:

<http://psycnet.apa.org/buy/1999-15054-002>

<http://awesci.com/the-amazingly-funny-story-of-mr-mcar.../>

<https://medium.com/.../i-wore-the-juice-the-dunning-kruger-ef...>

14 ΙΟΥΛΙΟΥ, 2018